

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Chris De Bruyn

tegen

Morsum-Magnificat.be en Erik Verbeeck

Met een brief van 19 november 2014 dient journalist Chris De Bruyn een klacht in tegen journalist Erik Verbeeck en zijn website Morsum-Magnificat.be. Aanleiding is een artikel op Morsum-Magnificat.be van 12 november 2014 onder de titel ‘Tremelo: brand bij aannemer Rapport legt loods in de as, giftige rook komt vrij – Update 3’.

Erik Verbeeck antwoordt niet rechtstreeks aan de Raad voor de Journalistiek, maar publiceert een reactie op de website Morsum-Magnificat.be op 1 januari 2015. Chris De Bruyn repliceert met een mail van 9 januari 2015, waarop Erik Verbeeck opnieuw een reactie publiceert op Morsum-Magnificat.be op 12 januari 2015.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 25 maart 2015. Chris De Bruyn was hierop aanwezig. Erik Verbeeck was niet aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een brand bij een bedrijf in Tremelo en over journalist Erik Verbeeck, zelf auteur van het artikel, die van de politie geen toestemming kreeg om de afgezette zone rond de brand te betreden. Verbeeck spreekt in het artikel van pesterij en discriminatie door de politie omdat die hem wegstuurde uit de afgezette zone, terwijl journalist Chris De Bruyn eerder wel binnen de afgezette zone mocht komen. Verbeeck noemt De Bruyn een ‘kontlikjournalist’. Hij schrijft ook dat De Bruyn zich schuldig maakte aan laster en eerroof omdat die gezegd zou hebben dat Verbeeck van het OCMW leeft.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager Chris De Bruyn vindt dat de passage over hem zijn eer en goede naam aantast, omdat het artikel hem zonder reden beschuldigt van laster en eerroof, wat een zware aantijging is, en vanwege het beledigende taalgebruik. De term ‘kontlikjournalist’ trekt volgens klager zijn onafhankelijkheid als journalist in twijfel door te suggereren dat hij onder één hoedje speelt met burgemeester en politie.

Over de gebeurtenissen op de plaats van de brand wijst klager erop dat hij op aangeven van de burgemeester de afgezette zone betrad om een interview af te nemen en dat hij vervolgens, op vraag van de politie, de zone weer verliet. Intussen was volgens klager Erik Verbeeck in hevige discussie met de politie, omdat hij de afgezette zone niet mocht betreden. Daarop verweet Verbeeck klager dat hij een vriendje van burgemeester en politie is. De Bruyn ontkent dat hij daarop repliceerde met te zeggen dat Verbeeck van het OCMW leeft. Klager vernam enkele dagen na de brand dat hij vernoemd werd op Morsum-Magnificat.be. Hij wijst erop dat journalist Verbeeck hem, ondanks de ernstige beschuldigingen in het artikel, voor noch na publicatie, om wederhoor of een reactie heeft gevraagd.

Erik Verbeeck betwist de bevoegdheid van de Raad voor de Journalistiek om zich over de klacht uit te spreken en betwist de onafhankelijkheid van de Raad.

Ten gronde argumenteert Verbeeck op zijn website dat de politie zich schuldig maakte aan discriminatie omdat Chris De Bruyn de afgezette zone wel mocht betreden en hij niet. Volgens Verbeeck mocht dat, omdat De Bruyn de burgemeester van Tremelo kent en er goede contacten mee onderhoudt. Klager betoogt dat De Bruyn als erkend journalist in het gareel moet lopen van politiek en justitie en bijgevolg voldoet aan de definitie van 'kontlikjournalist', zoals hij die geeft in zijn publieke repliek op zijn website. Verbeeck herhaalt in zijn publieke repliek dat klager zich schuldig maakte aan laster door te zeggen dat hij leeft van het OCMW, wat hij zelf ontkent. Hij schrijft dat hij de politie daarop attent heeft gemaakt tijdens zijn dispuut met de agenten over toegang tot de afgezette zone.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek kan overeenkomstig zijn opdracht en werkingsreglement en zoals beslist door het Hof van Beroep in zijn arrest van 28 oktober 2014 in de zaak *Verbeeck tegen de Raad voor de Journalistiek* over een vroegere klacht tegen klager, wel degelijk een uitspraak doen over voorliggende klacht. De Raad spreekt zich daarover in alle onafhankelijkheid uit op basis van de beroepsethische code.

De Raad kan het waarheidsgehalte van de feiten en woordenwisselingen in de buurt van de brand, waarover de versies van partijen uiteenlopen, niet achterhalen. De Raad spreekt zich dan ook niet uit over de waarheidsgetrouwe weergave van de gebeurtenissen, zoals bepaald in hoofdstuk I van de code over waarheidsgetrouwheid.

De raad kan wel oordelen over de journalistieke handelwijze van de journalist zoals bepaald in hoofdstuk II van de code over onafhankelijkheid, III over fair play en IV over respect voor de menselijke waardigheid.

Het artikel trekt de onafhankelijkheid en integriteit van Chris De Bruyn als journalist ernstig in twijfel, zonder daarvoor gegronde argumenten aan te brengen. Het feit dat De Bruyn de burgemeester of leden van de politie kent en er goede contacten mee onderhoudt, volstaat niet om te concluderen dat hij als journalist niet onafhankelijk zou handelen. Die bewering is in strijd met artikel 25 van de code: *'De journalist uit geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen'*.

Naast de aantijging dat hij niet onafhankelijk zou handelen, beschuldigt het artikel De Bruyn ook van 'laster en eerroof'. Journalist Erik Verbeeck, die zelf betrokken en belanghebbende partij was in het dispuut en mee het voorwerp uitmaakt van zijn eigen berichtgeving, brengt daarvoor geen andere getuigenissen of bronnen aan dan zichzelf. Die aanpak strookt niet met het principe van journalistieke onafhankelijkheid en is in strijd met artikel 10 van de code: *'De journalist vermijdt belangenvermenging'*.

Ondanks de ernstige beschuldigingen heeft journalist Verbeeck geen wederhoor gevraagd aan klager, wat gezien de ernst van de beschuldigingen in het artikel aangewezen was. Artikel 20 van de code bepaalt: *'Wanneer een journalist in zijn berichtgeving zelf ernstige beschuldigingen uit, met name wanneer die de eer en de goede naam betreffen, is het aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie of de uitzending contacteert en hem loyaal de kans biedt hierop te reageren.'*

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 9 april 2015